

Apen og krokodillen

- En fortelling fra Sri Lanka

Det var en gang, langt inne i en jungel på Sri Lanka.

I jungelen var det mange trær og mellom trærne rant det en bred elv.

Her bodde det en apeunge sammen med mammaen sin.

Han var søt, liten og brun med to svære ører og et stort hjerte.

முன்னொரு காலத்தில், இலங்கையில் பெரிய காடு ஒன்று இருந்தது. அந்தக் காட்டினுள் மரங்கள் அடர்ந்த பகுதியில் பெரிய குளம் ஒன்று இருந்தது. அங்கே ஒரு குரங்குக்குட்டி தனது அம்மாவுடன் வசித்து வந்தது. அந்தச் சின்னக் குரங்குக்குட்டிக்கு மண்ணிறத்தில் இரண்டு பெரிய காதுகளும் ஒரு பெரிய இருதயமும் இருந்தது.

Hver dag klatret apeungen oppover trestammene. Han slang seg fra tre til tre, helt til han kom til elven.

Da sklei han ned trestammen og satte seg ved elvekanten, helt alene. Apeungen hadde ingen venner.

De andre dyrene ville ikke leke med ham.

De var mye eldre og løp raskere enn ham, så apeungen klarte ikke å ta dem igjen.

அந்தக்குரங்குக் குட்டி மரங்களின் மேலே ஒவ்வொரு நாளும் ஏறும். அது மரங்களிற்கு மரம் தாவித் தாவிப் பாய்ந்து குளக்கரைக்கு வந்து சேரும். குளக்கரையில் இறங்கி வந்து தனிமையாக இருக்கும். குரங்குக்குட்டிக்கு ஒரு நண்பருமே இல்லை. ஒருத்தருமே அதனுடன் விளையாடுவதுமில்லை. மற்றக் குரங்குகளெல்லாம் விரைவாக ஓடிவிடும். இந்தக் குட்டிக்கு அதுகளைப் பிடிக்க முடிவதில்லை.

Om kveldene dro han hjem til mammaen sin og la seg i fanget hennes. «Jeg har ingen venner å leke med,» pleide han å si. «Ikke vær lei deg barnet mitt.

Når du blir stor, kommer du til å få deg mange venner,» svarte mammaen. «Men jeg vil ha venner nå!» sa apeungen. «Jeg er din venn,» svarte mammaen. «Zzzz» ... og apeungen sovnet.

மாலையானயதும் வீட்டிற்குப் போய் அம்மாவின் மடியில் படுத்திருந்து." எனக்கு நண்பர்களே இல்லை" என வருத்தப்படும்." கவலைப்படாதே மகனே நீயும் வளர்ந்து பெரியவனாகியதும் பல நண்பர்கள் கிடைப்பார்கள்" என அம்மாக் குரங்கு கூறும். "எனக்கு இப்பவே நண்பர்கள் வேணும்" என அடம்பிடித்துக் கொண்டே தூங்கிவிடும். "நான் உன்னுடைய நண்பராக இருக்கிறேன்" என அம்மா கூறும் போது குட்டிக்குரங்கு "கர் கர்" எனக் குறட்டை விட்டு தூங்கிவிடும்.

En dag da apeungen var ved elven, så han plutselig to svære runde øyne som stakk opp fra vannet.

Øynene svømte nærmere og nærmere.

ஒருநாள் குரங்குக்குட்டி குளக்கரையில் நிற்கையில் திடீரென இரண்டு கண்கள் நீருக்குள் இருந்து வெளியே தெரிவதைக் கண்டது. அந்தக் கண்கள் கிட்ட நெருங்கி வருவதைக் கண்டது.

Plutselig var det et svært hode som stakk opp og sprutet masse vann på apeungen, slik at han ble klissvåt.

Det var et svært dyr med lang grønn snute, skarpe tenner og lang hale som kom opp av vannet.

திடீரென பெரிய தலை ஒன்று நீருக்குள்ளிருந்து வெளியே வந்ததால் குரங்குக் குட்டி தொப்பையாக நனைந்து விட்டது. அது ஒரு பெரிய பச்சை மூக்கையுடைய பெரிய விலங்கு. அதற்கு கூரிய பற்களும் நீண்ட வாலும் இருந்தது. அது நீருக்குள்ளிருந்து வெளியே வந்தது.

«Hvem er du?» spurte apeungen mens han rista av seg vannet. «Eh ... jeg ... jeg er en krokodille,» svarte dyret. «Og jeg er en ape. Skal vi være venner? Bestevenner?» spurte apeungen. «Venner, eh hva er det?» spurte krokodillen.

«Det betyr at vi skal leke sammen og ta vare på hverandre,» forklarte apen.

«Ok da, vi kan være venner, eh... bestevenner,» svarte krokodillen.

வெளியே வந்த விலங்கு உடம்பிலிருந்த தண்ணீரை உதறிக் கொண்டிருக்கும் போது "நீ யார்" என குரங்குக்குட்டி கேட்டது.

"நானா? நான் ஒரு முதலை" என்று பதில் கூறியது. "எனது பெயர் குரங்கு. நாங்கள் இரண்டு பேரும் நண்பர்களாக இருப்போமா?" என குரங்குக் குட்டி கேட்டது.

"நண்பரா? அதென்றால் என்ன?" என்றது முதலை. "அப்படியென்றால் நாங்கள் இரண்டு பேரும் ஒன்றாக விளையாடலாம் > துணையாக ;இருக்கலாம்" என விளக்கியது குரங்குக் குட்டி. "சரி. நாம் இருவரும் நண்பராக நல்ல நண்பராக இருக்கலாம்." என்றது முதலை.

Og så lekte de sammen:

Virre-virre- vapp, min venn har kommet

Virre-virre- vapp, hvor kom han fra

Virre-virre- vapp, han kom fra vannet

Virre-virre- vapp, det var da bra

இரண்டும் சேர்ந்து பாடி ஆடி விளையாடின.

கீச்சு மாச்சுத் தம்பலம்

கீயா மாயா தம்;பலம்

மாச்சு மாச்சுத் தம்பலம்

மாயா மாயா தம்பலம்

Om kvelden tok de farvel og
lovte hverandre å møtes
dagen etter.

மாலையானதும் நாளை
சந்திப்பதாகக் கூறி இரண்டும்
தமது வீடு சென்றன. அம்மாக்
குரங்கிடம் துள்ளிக் குதித்து
ஓடி; வந்து குரங்குக்குட்டி
கூறியது.

Så løp apen hjem til mammaen sin og sa: «Jeg har fått en venn». «Oi, så koselig», svarte mammaen glad.

«Han heter, han heter ... ko ... ko ...» «Kattepus?» spurte mammaen. «Nei,» svarte apeungen.

«Kanin?» spurte mammaen ivrig. «Nei, svarte apeungen. «Ku?» fortsatte mammaen. «Nei, han heter ko, ko, kokodille!», sa apeungen.

«KROKODILLE!» skrek apemammaen.

«Krokodiller er farlige! De spiser andre dyr. De spiser aper! Du får ikke lov til å leke med krokodillen.»

எனக்கொரு நண்பன் கிடைத்து விட்டான்.

"நல்லது அதுக்கு என்ன பெயர்" என மகிழ்ச்சியாக அம்மாக்குரங்கு கேட்டது.

"அதன் பெயர் மு மு"

"பூனையா?" என்றது அம்மா.

"இல்லை" என்றது குரங்குக்குட்டி

"முயலா?" என்றது அம்மா

"இல்லை" என்றது குரங்குக்குட்டி

மாடா? என்றது அம்மா.

இல்லை. அதன் பெயர் மு.. மு.. முதலை என்றது குரங்குக் குட்டி.

முதலையா!! எனப் பயந்து கத்தியது அம்மாக் குரங்கு.

முதலைகள் ஆபத்தானவை. அவை எல்லாவற்றையும் பிடித்துத்

தின்றுவிடும். நீ அதனுடன் விளையாடக் கூடாது. என

கண்டிப்பாகக் கூறியது அம்மாக்குரங்கு.

Apeungen ble kjempe lei seg. Han hadde nettopp fått seg en venn.

Om kvelden, da han hadde lagt seg, klarte han ikke å sove. Plutselig kom han på en idé:

குரங்குக்குட்டிக்கு மிகவும் கவலையாக இருந்தது. இப்போது தான் ஒரு நட்புக் கிடைத்தது. படுக்கைக்குச் சென்ற குரங்குக் குட்டிக்கு நித்திரையே வரவில்லை. திடீரென அதற்கு நல்ல யோசனை ஒன்று தோன்றியது.

Dagen etter, plukka han bananer og tok med seg
til krokodillen.

மறுநாள் நிறைய வாழைப்பழங்கள் பிடுங்கி முதலைக்குக் கொண்டு
போனது.

Apeungen ga bananene til krokodillen og sa: «Se, her har du litt frukt. Det smaker kjempegodt.» Krokodillen spiste litt av banan og sa «Eh ... ja, kjempegodt». «Jeg skal hente frukt til deg hver dag,» sa apeungen. «Men da må du love at du aldri mer spiser andre dyr.» «Eh ... ok da,» lovet krokodillen.

இதில் கொஞ்சப் பழங்கள் இருக்கிறது இது மிகவும்; இனிமையானது என முதலையிடம் வாழைப்பழங்களைக் குரங்குக்குட்டி கொடுத்தது. முதலை வாழைப்பழத்தை சாப்பிட்டுக் கொண்டே "ம் ம் நன்றாக இருக்கிறது" என்றது.

"நான் உனக்கு ஒவ்வொருநாளும் சுவையான பழங்கள் கொண்டு வருகிறேன். ஆனால் நீ விலங்குகளைப் பிடித்து உண்ணக் கூடாது என சத்தியம் செய்ய வேண்டும்"; என்றது குரங்குக்குட்டி.

"ம்.. ம்.. சரி சத்தியம் செய்கிறேன்" என்றது முதலை.

Hver dag, kom apeungen med et fruktfat til krokodillen, med alle mulig frukter, deilige frukter: bananer, ananas, kiwi, klementiner, mango.

Så lekte de og hadde det kjempemoro sammen.

Når det ble kveld dro apen hjem til mammaen sin, mens krokodillen satte fruktfatet på ryggen, svømte hjem til kona og delte frukten med henne.

ஒவ்வொரு நாளும் குரங்குக்குட்டி
வாழைப்பழங்கள்> அன்னாசிப்பழங்கள்>
தோடம்பழங்கள்;> மாம்பழங்கள் எனப்
பல சுவையான பழங்களை
பழக்கூடையில் கொண்டு வந்து
முதலைக்குக் கொடுத்தது. அத்துடன்
இரண்டும் சேர்ந்து விளையாடி
மகிழ்ந்தன.

En dag sa krokodillekona: «Frukten smaker godt, men det er noe som mangler.

Et apehjerte! Det hadde vært så godt å spise et lite apehjerte til frukten,» sa krokodillekona og ba mannen sin om å invitere apeungen hjem til dem, så de kunne spise hjertet hans. «Eh ... Men han er min venn,» sa krokodillemannen.

«En venn? Hva er det? Har aldri hørt om det,» svarte krokodillekona. «Har du glemt at vi krokodiller spiser dyr?» Hun ba mannen skynde seg, for hun var kjempesulten.

மாலையானதும் குரங்குக்குட்டி அம்மாவிடம் செல்லும். முதலை தனது முதகில் பழங்களைச் சமந்து கொண்டு சென்று தனது மனைவியுடன் பகிர்ந்து உண்ணும்.

ஒருநாள் மனைவி முதலை "இந்தப் பழங்கள் நன்றாகத்தான் இருக்கின்றது. ஆனால் ஏதோ குறைகிறது. ஒரு குரங்கின் இருதயம்! ஒரு குரங்கின் இருதயத்தையும் சேர்த்து இந்தப் பழங்களுடன் சாப்பிட்டால் எவ்வளவு சுவையாக இருக்கும்" எனக் கூறியது. அந்தக் குரங்குக் குட்டியை எங்கள் வீட்டிற்கு விருந்திற்கெனக் கூறி அழைத்து வாருங்கள். அப்போது அதனது இருதயத்தை சுவைத்திடலாம் என தனது கணவன் முதலையிடம் கூறியது.

"என்ன > அது எனது நண்பன்" என்றது கணவன்முதலை.

"நண்பனா? அது என்ன? நான் ஒருநாளும் கேட்டதில்லையே" என்றது மனைவிமுதலை.

"முதலைகள் நாங்கள்; விலங்குகளைச் சாப்பிடுவதை மறந்து விட்டீர்களா?" ம் ம் விரைவில் போய் குரங்குக்குட்டியை அழைத்து வாருங்கள். எனக்கு மிகவும் பசிக்கிறது என்றது.

Krokodillen svømte til apen og inviterte ham hjem til middag.

Apen ble kjempeglad, men så kom han på en ting:

«Jeg kan jo ikke svømme», sa apeungen.
«Hvordan skal jeg bli med deg hjem?»

கணவன்முதலை நீந்திக் கொண்டு
குரங்குக்குட்டியிடம் வந்தது. அதனைத்
தனது வீட்டிற்கு விருந்திற்கு அழைத்தது.
குரங்குக் குட்டிக்கு மகிழ்ச்சியாக
இருந்தது. ஆனால் "எனக்கு நீந்தத்
தெரியாதே"
நான் எப்படி உன் வீட்டிற்கு வருவது?"
என்றது.

«Eh ... Du kan sette deg på ryggen min,» sa krokodillen.

Det syntes apen var en god ide. Så han hoppa opp på ryggen til krokodillen, og sammen dro de hjem til krokodillekona.

எனது முதுகில் ஏற்றிச்
செல்கிறேன் என்றது
முதலை. அது நல்ல
யோசனை என நினைத்த
குரங்குக்குட்டி
முதலையின் முதுகில் ஏறிக்
கொண்டது. இருவரும் ம
னைவிமுதலையிடம் சென்று
கொண்டிருந்தனர்.

Da de nærmet seg huset til krokodillen, stod krokodillekona ved elvekanten, hun hadde på seg et kjøkkenforkle og holdt en stor gaffel i hånda, klar for å spise opp apeungen.

«Eh ... Du skjønner, kona mi hadde lyst på et apehjerte. Så jeg tok deg med hit slik at hun kunne spise deg opp,» sa krokodillen.

வீட்டிற்கு அருகில் வருவதைக்கண்ட மனைவிமுதலை சமையல் அங்கியைப் அணிந்து கொண்டது. கையில் பெரிய முள்ளுக்கரண்டியைப் பிடித்துக் கொண்டு சாப்பிடுவதற்கு ஆயத்தமாக இருந்தது.

" உனக்கொன்று தெரியுமா? குரங்குக்குட்டி! எனது மனைவிக்கு குரங்கின் இருதயம் சாப்பிட ஆசையாக இருக்கறதாம். அதனால் தான் நான் உன்னை இங்கே கொண்டு வந்தேன்" என்றது கணவன்முதலை.

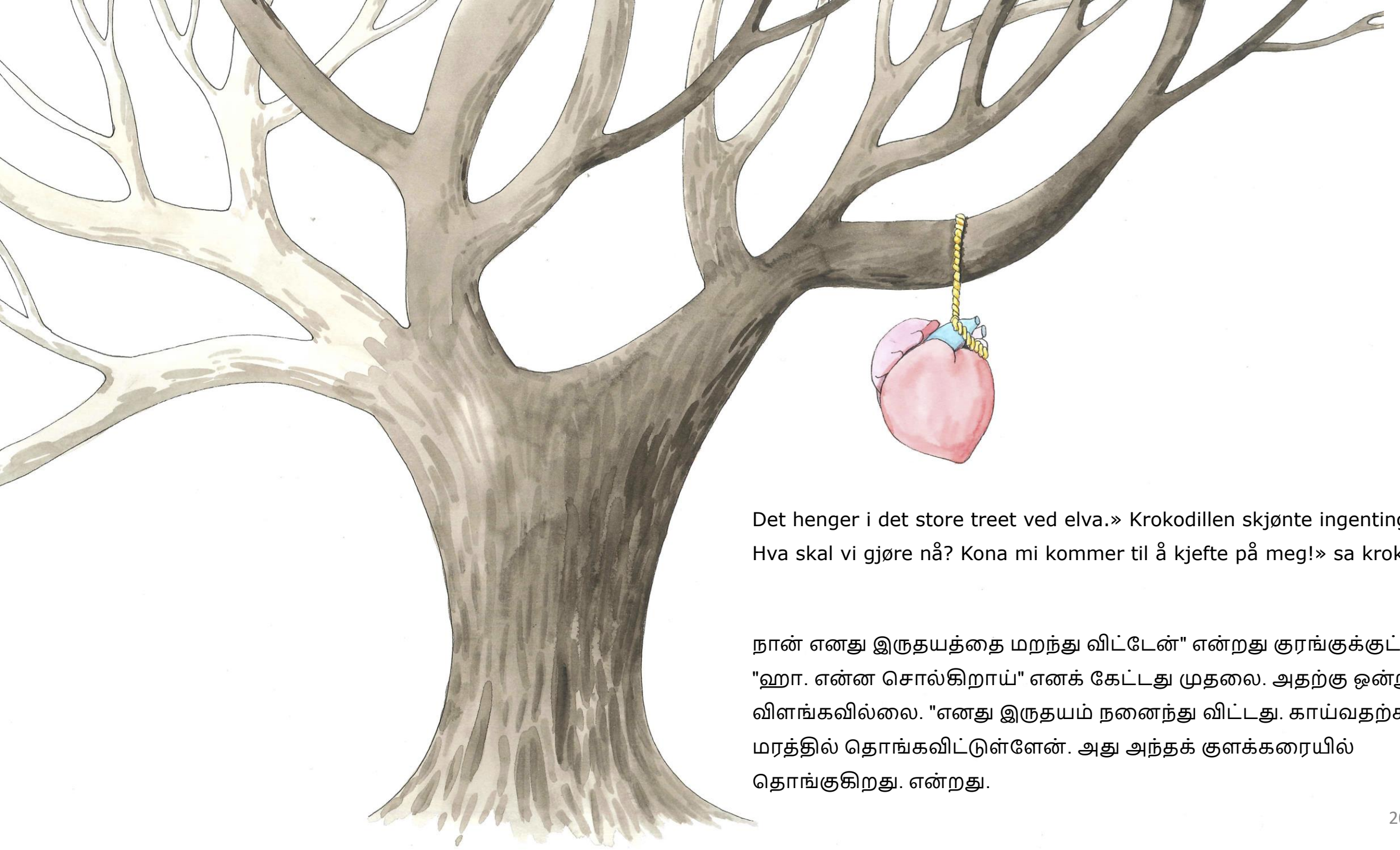
«Jeg har glemt igjen hjertet mitt,» sa apen.

«Eh ... Hva mener du?»

«Du skjønner ...» svarte apen.

«Hjertet mitt hadde blitt vått, så jeg tok det ut og la det til tørk.

"பட பட" ; படவென பயத்தில் குரங்குக் குட்டியின் இருதயம் அடிக்கத் தொடங்கியது. நீந்தவும் தெரியாதே! என்ன தான் செய்ய முடியும்! என யோசித்தது. திடீரென அதற்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது.

Det henger i det store treet ved elva.» Krokodillen skjønte ingenting «Eh ...
Hva skal vi gjøre nå? Kona mi kommer til å kjefta på meg!» sa krokodillen

நான் எனது இருதயத்தை மறந்து விட்டேன்" என்றது குரங்குக்குட்டி..
"ஹா. என்ன சொல்கிறாய்" எனக் கேட்டது முதலை. அதற்கு ஒன்றுமே
விளங்கவில்லை. "எனது இருதயம் நனைந்து விட்டது. காய்வதற்காக
மரத்தில் தொங்கவிட்டுள்ளேன். அது அந்தக் குளக்கரையில்
தொங்குகிறது. என்றது.

«Vi må svømme tilbake og hente
hjerte mitt,»

svarte apeungen.

«God ide,» sa krokodillen og svømte
tilbake med apeungen på ryggen.

"ம் ..ம்.. இப்போது என்ன செய்வது?
மனைவி என்னைப் பேசப்
போகிறாளே!" என்றது முதலை.
"நாங்கள் மீண்டும் திரும்பிப்
போனால் எடுத்து வரலாம் என்றது
குரங்குக்குட்டி.

"நல்ல யோசனை" எனக் கூறிக்
கொண்டே மீண்டும் குளக்கரையை
நோக்கி நீந்தத் தொடங்கியது
முதலை.

Da de kom fram til det store treet, sa krokodillen til apen om at han måtte skynde seg.

Apeungen hoppet ned fra krokodillens rygg og klatret raskt opp i treet.

Dermed kunne ikke krokodillen få tak i ham lenger.

«Du er ikke min venn lenger,» sa apeungen og sprang hjem.

முதலை பெரிய மரத்திற்கு கிட்ட வந்தது, விரைந்து போய் இருதயத்தை எடுத்து வருமாறு குரங்குக்குட்டியிடம் கூறியது. குரங்குக்குட்டி முதலையின் முதுகிலிருந்து பாய்ந்து சென்றது. முதலை பிடிக்க முடியாத உயரத்திற்கு மரத்தில் பாய்ந்து ஏறியது. "நீ எனது நண்பனே இல்லை" எனக் கூறிக் கொண்டே வீடு சென்றது.

Han hoppet rett opp i fanget til mammaen sin og lovte at han, fra da av, skulle høre på mammaen sin og aldri mer bli venn med en krokodille.

வீட்டிற்கு வந்ததும் பாய்ந்து அம்மாவின் மடியில் ஏறியது.
இன்றிலிருந்து அம்மாவின் சொல்லைத் தட்டவே
மாட்டேன். முதலைகளிடம் நண்பனாக இருக்கவும்
மாட்டேன் எனக் கூறிக் கொண்டே அம்மாவை
அணைத்துக் கொண்டது.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no